Διώξαμε και τον Χριστό από τα Χριστούγεννα (Ιερομόναχος Σάββας Αγιορείτης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Δεκεμβρίου, 2021

Χριστός γεννάται, δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε, Χριστός επί γης, υψώθητε.

Σαράντα δύο χρόνια χριστιανοί μου που είμαι κληρικός, ιερεύς, λειτουργός του Υψίστου, και εξομολόγος, αυτές τις ημέρες των Χριστουγέννων, αλλά και όλων των άλλων εορτών του Δωδεκαημέρου, με απασχολεί πάντοτε το πνευματικό νόημα αυτών των αγίων ημερών, που ασφαλώς είναι κάτι το πολύ βαθύ, το υπέροχο, και συγχρόνως ακατάληπτο…
Αν τις ημέρες αυτές τις αντιμετωπίζουμε και τις χαιρόμαστε μόνον με τους στολισμούς και τα Χριστουγεννιάτικα δένδρα, τα γλέντια και τις διασκεδάσεις, τότε δεν πετύχαμε απολύτως τίποτε για την ωφέλεια της ψυχής μας απ’ αυτές τις άγιες ημέρες.

Είναι όντως πολύ ωραία και εντυπωσιακά, όταν την νύχτα βλέπουμε τους πολύχρωμους φωτισμούς, στα μπαλκόνια και στα δένδρα των σπιτιών, στους κεντρικούς δρόμους και στις βιτρίνες των μεγάλων καταστημάτων. Όλα αυτά και θα τα απολαύσουμε και θα τα θαυμάσουμε. Αλλ΄ όμως, υπάρχει ένα αλλά… Γιατί, αν μέσα μας αδελφοί μου, δεν ζήσουμε μια ζωογόνο αλλαγή, μεταβολή της ψυχής μας σε φάτνη πνευματική, τότε σε τίποτα δεν θα μας ωφελήσουν οι φαντασμαγορικές και πολύχρωμες διακοσμήσεις, οι διασκεδάσεις και τα δώρα.

Αν εσείς και γω δεν βιώσουμε την προσωπική μας αναγέννηση, και αν μέσα στις καρδιές των παιδιών μας δε γεννήσουμε την ελπίδα της σωτηρίας μας, τότε οι γιορτές απέτυχαν το σκοπό τους. Και τον απέτυχαν επειδή βρήκαν τις καρδιές μας παγωμένες, αδιάφορες, κλειστές…

Οι γιορτές που έρχονται αδελφοί μου, κάθε χρόνο δεν είναι μόνο για ευχές και «χρόνια πολλά», αλλά για Ευαγγελικούς και πνευματικούς προβληματισμούς.

Στο πώς δηλαδή θα γίνουμε σωστότεροι χριστιανοί, και με περισσότερο ταπεινό πνεύμα, με περισσότερη υπομονή, μακροθυμία και ανοχή (θα πορευθούμε στην ζωή μας).

Γιατί τα παιχνίδια, τα δώρα, οι στολισμοί, δένδρα και φώτα και ρεβεγιόν, είναι όλα

για την κατανάλωση και τίποτα για την ψυχή. **Τα πάντα για την ψυχή προσφέρονται μέσα στον ναό. Μέσα στην εκκλησία, τις ιερές ακολουθίες** , τις ιερότατες αυτές ακολουθίες αυτών των ημερών με τα υπέροχα γράμματα που ψάλλει η Εκκλησία μας.

Και τώρα δύο πράγματα θα σας πω από την παιδική μου ηλικία, για να τα συγκρίνουμε με την σημερινή άνοστη πραγματικότητα.

Το πρώτο πράγμα που βλέπαμε εμείς τα παιδιά εκείνη την εποχή του 1935 του ’38 και του 1940 και ’45, ήταν το γενικό άσπρισμα. Άσπριζαν τις μάντρες, τις αυλές, τα πέτρινα πεζοδρόμια, τα σπίτια μέσα και έξω, τους κορμούς των δένδρων μέχρι τη μέση. Γενικό καθάρισμα. Ο στολισμός ήταν πολύ φτωχικός. Εκείνο στο οποίο επέμεναν ήταν η καθαριότητα και η εξωτερική και η εσωτερική.

Έτσι το πρωινό των Χριστουγέννων, ξυπνούσαν μια ώρα νωρίτερα οι νοικοκυρές, για να συγυρίσουν και στρώσουν το σπίτι, έτσι ώστε όταν θα γυρίσουν από την εκκλησία, να τους περιμένει ολοκάθαρο το σπιτικό. Γιατί; Εμείς όλα τα πιτσιρίκια εκείνης της εποχής ρωτούσαμε γιατί αυτή η τόση σχολαστικότητα στο άσπρισμα και γενική ετοιμασία του σπιτιού και η απάντησις των μεγάλων ήταν συνήθως διπλή.

Πρώτον γιατί ήταν Χριστούγεννα, και Δεύτερον γιατί ο Χριστούλης που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ θα ήταν ο ΠΡΩΤΟΣ επισκέπτης στο σπίτι μας, μαζί με τους αγγέλους και τους μάγους εκ Περσίας.

Πω πω πω, λέγαμε εμείς, θα έλθει ο Χριστούλης; Στο σπίτι μας; Μα πώς; Πότε; Πώς μπορεί να γίνει αυτό το πράγμα; Με ποιο τρόπο;

Και οι μεγάλοι μας απαντούσαν με πολλή φυσικότητα, απάντηση που πρέπει να δίδετε και σεις οι γονείς.

Δεν θα πάμε όλοι μαζί οικογενειακώς να κοινωνήσουμε; Ναι, ε, λοιπόν όλοι εμείς, ο μπαμπάς, η μαμά, ο παππούς, η γιαγιά, τα παιδιά, μαζί με τη Θεία Κοινωνία θα φέρουμε και τον Χριστό στο σπίτι μας. Μαζί Του θα γιορτάσουμε, μαζί Του θα περάσουμε καλά και αγιασμένα Χριστούγεννα.

Καταπληκτικό και θαυμάσιο και εξαίσιο αλλά δεν υπάρχει σήμερα στην εποχή μας πάρα πολύ σπάνια. Ο Χριστός στο φτωχικό μας ή στην καλύβα μας, ή και στο αρχοντικό μας.

Επαναλαμβάνω **Χριστούγεννα με τον Χριστό στο σπίτι. Με τον Χριστό στο σπίτι και στην οικογένειά μας.**

Δυστυχώς όμως σήμερα οι περισσότεροι Νεοέλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί, γιορτάζουν Χριστούγεννα χωρίς Χριστό.

Το δεύτερο πράμα που ήθελα να σας πω, αναφέρεται στα δώρα. Τα δώρα χαρίζονταν σε δυο κατηγορίες. Τα πρώτα είχαν σχέση με τα Χριστούγεννα, και ήταν συνήθως ένα ζευγάρι κάλτσες, ένα ζευγάρι παπούτσια, το παντελόνι, μια γραβάτα, ένα πουκάμισο και τα λοιπά και τα λοιπά, ένα παλτό, ένα φόρεμα,…

Αυτά τα φορούσαν οι χριστιανοί τα Χριστούγεννα για πρώτη φορά, για να αγιαστούν και αυτά μέσα στην εκκλησία. Όπως η Εκκλησία αγιάζει τα σπίτια, αγιάζει τα χωράφια, τα αμπέλια και τις στάνες με τα ζώα τους κήπους και τα πηγάδια, τα γεννήματα με τους καρπούς και τόσα άλλα, έτσι και στο Χριστουγεννιάτικο εκκλησιασμό κάθε τι καινούργιο που φορούσαμε πάνω μας, έπρεπε να αγιαστεί εκείνη την ημέρα για να στεριώσει, για να φορεθεί με υγεία, με χαρά πνευματική.

Χάθηκε και αυτό το ευλογημένο έθιμο, έθιμο που έφερνε πιο κοντά τον άνθρωπο με την Εκκλησία και τις γιορτές, που τον έντυνε πνευματικά γιατί τα πάντα αγιάζει ο Χριστός με την Εκκλησία Του.

Τα δεύτερα δώρα ήταν για την Πρωτοχρονιά και ήσαν βέβαια διάφορα παιχνιδάκια για τα μικρά παιδιά που έφερνε συνήθως ο Άγιος Βασίλειος ή αργά το βράδυ ή το πρωί πρωί.

Θα μπορούσα βέβαια να αναφερθώ και σ’ άλλα, αλλά ήδη πέρασε η ώρα.

Σήμερα οι γιορτές βγήκαν από την Εκκλησία και από την δεμένη οικογένεια και δόθηκαν στις φιέστες, στις ξενόφερτες μουσικές στη διασκέδαση και στο φαγοπότι.

Χάθηκαν δυστυχώς οι πνευματικές αξίες, και παραμερίστηκε η ουσία και το πνεύμα των θρησκευτικών εορτών και μάλιστα των Χριστουγέννων. Και όχι μόνον.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, η Ορθοδοξία μας αδελφοί μου, δεν αρνιέται επαναλαμβάνω τις πανηγυρικές εκδηλώσεις και δεν αποστρέφεται τις πληθωρικές διακοσμήσεις, εορταστικές διακοσμήσεις που γίνονται κάθε φορά, αλλά δε μένει σ’ αυτές. Η Εκκλησία κάνει κάτι πολύ μεγάλο. Προχωρεί βαθύτερα. Γι’ αυτό κάνουμε το κήρυγμα, για να μπορέσουμε όλοι μαζί να μπούμε βαθύτερα στο πνευματικό νόημα των εορτών και αυτό να μεταβιβάσουμε, στους συντρόφους μας, στα παιδιά μας, στους γείτονές μας, στους συγγενείς μας και στους φίλους μας.

Προτείνει και εφαρμόζει δηλαδή, την αδιάσπαστη αρμονία μεταξύ τους πνευματικού και υλικού στοιχείου των εορτών με σκοπό την πνευματοποίηση των τύπων και όλων των ποικίλων εκδηλώσεων, των εξωτερικών εκδηλώσεων που έχουν αυτές οι εορτές.

Και από κει να μας οδηγήσει σε προσωπική συνάντηση με τον Θεόν, με τον Σωτήρα μας Ιησού Χριστό, με αυτόν που πρέπει να προϋπαντήσουμε.

Ο Χριστός για μας τους Ορθοδόξους Χριστιανούς, δεν γεννήθηκε απλώς και μόνον πριν 2000 χρόνια αλλά εξακολουθεί να είναι παρών, ο ζωντανός Θεός και μας προσφέρεται κάθε μέρα μέσα από τα πανάγια μυστήρια, μέσα από την Αγία Του Εκκλησία, μέσα από το Άγιόν Του Ποτήριο.

Η Θεία Κοινωνία, το πνεύμα της μετανοίας, η Ιερά Εξομολόγησις, η δακρύβρεκτος προσευχή, ο Ευαγγελικός λόγος και πολλά άλλα, είναι αυτά που φέρνουν τον Χριστό στις καρδιές μας και έτσι μόνον μπορούμε να γιορτάσουμε Χριστούγεννα.

Και τότε και τα πάντα πνευματοποιούνται, και οι τύποι, και οι διακοσμήσεις των εορτών και πλημμυρίζει η καρδιά μας από αγάπη και συγγνώμη.

Βέβαια η πραγματικότητα είναι τραγική, γιατί γύρω μας βλέπουμε οι άνθρωποι να σωριάζονται σε ερείπια. Είναι η τρομακτική διάλυση της οικογένειας, είναι η αύξησις των εκτρώσεων, είναι η πείνα, είναι η ανεργία, είναι η φτώχεια, είναι η αύξησις των ασθενειών και ειδικά των ποικίλων μορφών του καρκίνου, τα τρομερά ατυχήματα που έχει η πατρίδα μας, οι αναπηρίες και τόσα άλλα.

Εντούτοις όμως ο αληθινός Ορθόδοξος Χριστιανός, ανησυχεί, αγωνιά, προσεύχεται. Και παρακαλεί αυτόν τον Θεόν που συνεχώς γεννάται εκ Παρθένου, ΓΕΝΝΑΤΑΙ εκ Παρθένου, γεννιέται κάθε φορά, κάθε μέρα μέσα στην Αγία μας Εκκλησία, πάνω στην Αγία Τράπεζα και στις καρδιές μας. Και προσεύχεται σ’ αυτόν. Και νηστεύει και αγρυπνεί τις νύχτες και κλαίει και για τις δικές του αμαρτίες τις πολλές, αλλά και για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων που βρίσκονται μακριά και δεν ξέρουν πώς να γιορτάσουν Χριστούγεννα. Άλλωστε είναι και ο μόνος που μπορεί να βιώσει αυτό το μεγάλο νόημα της εορτής αυτής.

Αδελφοί μου, τη χαρά των Χριστουγέννων την εύχομαι σε σας, προσωπικά και στις οικογένειές μας, και στις οικογένειές σας, αλλά και σεις όμως να την εύχεσθε σε μένα, και πριν πω το «αμήν», επειδή το βράδυ δεν θα βρεθούμε στις εκκλησίες για να παρακολουθήσουμε τον εσπερινό, τον οποίον εμείς κάναμε χθες το βράδυ μαζί με τις Μεγάλες Ώρες, γι’ αυτό αργά και καθαρά από τους ιεροψάλτες μας, να ψάλουμε όλοι μαζί το απολυτίκιο των Χριστουγέννων.

Και που θα Τον βρούμε αυτόν τον Χριστόν; Πού θα Τον βρούμε; Μα στην Εκκλησία! Στην Ορθόδοξη πίστη, στον εκκλησιασμό και στην Θεία Κοινωνία, στην Αγία Γραφή και στην Ιερά Παράδοση.

Στην Ιερά Εξομολόγηση και στα υπόλοιπα των Αγίων Μυστηρίων. Στην προσευχή, στις Ευαγγελικές εντολές, στην ελεημοσύνη, στην αγάπη προς τους εχθρούς, στην ήσυχη συνείδηση, στην ήρεμη καρδιά… Ναι, τον Χριστό θα Τον βρούμε μέσα στις καρδιές μας, διότι η Βασιλεία του Θεού εντός ημών εστί.

Χριστιανοί μου, πλησιάζουν Χριστούγεννα. Να ψάξουμε όλοι μας να βρούμε τον Χριστό, γιατί χωρίς Χριστό, Χριστούγεννα, Πάσχα, αλλά και κάθε άλλη γιορτή ΔΕΝ μπορούμε να γιορτάσουμε.

(Πηγή: hristospanagia.gr)